

Vervolgbericht 3 uit China.

De belevenissen van de eerste week hebben we al eerder gemeld.

Er is nog erg veel werk te doen in het kader van het EVD project. Er wordt hard aan gewerkt en er worden lange dagen gemaakt. Eens te meer blijkt, dat bij het maken van een projectplan het kennelijk moeilijk in te schatten is hoeveel werk de betrokkenen moeten gaan verzetten, om het allemaal te realiseren. Als daar dan nog bij komt, dat er allerlei andere zaken geregeld moeten worden in het bureaucratische China, dan komt de projectrealisatie wel erg onder druk te staan. Niet getreurd, we houden de moed er in en proberen te realiseren wat mogelijk is. In de eerste week van ons verblijf, tijdens deze periode, was er nog weinig bedrijvigheid in de werkplaatsen met de CNC-machines. Om toch een en ander gerealiseerd te krijgen en de stand van zaken in beeld te hebben, o.a. met de bestelling van de gereedschappen die nodig zijn voor de training van de docenten, organiseerde Raymond enkele besprekingen met de verantwoordelijke mensen op het ICVC. Na de nodige overlegmomenten schijnt men nu toch te begrijpen wat van hen verlangd wordt, maar je weet het nooit. Er is in ieder geval duidelijkheid, de Chinezen moeten in actie komen.

Bedrijvigheid bij de studenten is er overigens genoeg, vooral na 18.00 uur. Als je dan over het terrein van de school loopt (waar 10.000 studenten wonen en studeren), dan krioelt het van de jongelui. Het is dan een drukte van belang bij de verschillende stands, waar de belangstelling gewekt wordt voor allerlei clubs en bij de verschillende winkeltjes op het terrein van de school, waar ze allerlei noodzakelijke diensten, benodigdheden en snoeperijen kunnen kopen. In de laatste week van ons verblijf zijn er enkele Chinese feestdagen o.a. het "Moon Festival". De school is dan enkele dagen gesloten. We hebben dan ook besloten om de laatste zaterdag en zondag gewoon door te werken, om minstens onze werkdagen gemaakt te hebben. Het zal dan ook duidelijk zijn, dat we de ontspanningsmomenten, die zich in de avonden voordoen, met beide handen aangrijpen. Wat dat betreft zijn we op het juiste moment hier. Afgelopen week zijn we uitgenodigd om mee te gaan naar het "Tofu Festival". Dit is een jaarlijks terugkerend festival, dat heel veel mensen naar Huainan trekt. Dat was ook de reden, waarom we niet in het vertrouwde Jin Mao International Hotel ondergebracht konden worden. Het hotel waar we daardoor in terecht kwamen (Sendu International Hotel) "ging net". Door opmerkingen onzerzijds kwam er na een nachtje een upgrade naar een "luxere" kamer (met minder schimmels) en nog wat aanpassingen naar aanleiding van onze opmerkingen. Maar de kwaliteit was beduidend minder dan we in het Jin Mao International Hotel gewend waren. Het zal duidelijk zijn, dat we niet lang hoefden na te denken, toen we te horen kregen, dat er weer plaats was in het Jin Mao Int. Hotel. We betalen graag wat meer om onze laatste week weer te verblijven in dat hotel. Precies op de laatste ochtend voor onze verplaatsing kregen we tijdens het ontbijt een wel heel ongewone bezoeker. Er kwam doodleuk een grote rat voorbij gelopen. Dit typeert nog eens hoe schoon het Sendu International Hotel is. We zijn blij dat we uitchecken. Het uitchecken was overigens ook een heel gedoe. Het is kennelijk moeilijk om uit te rekenen wat er per kamer betaald moet worden. Het blijft maar duren. Op een gegeven moment bemoeiden er zich vijf receptiemedewerkers mee. Uiteindelijk, na een kwartier, kwam er voor allebei de kamers een doormidden gescheurd A4-tje uit de dot-matrix printer, waarop de kosten stonden.

Aangaande het Tofu festival; tofu is een, op zich smaakneutraal gerecht, dat gemaakt wordt van sojabonen. Die worden gemalen en dan volgt er een bewerking, die op het kaasmaken lijkt. Het wordt gebruikt in vele gerechten en er worden allerlei smaken aan gegeven. Tofu is door de bedienden van de Koning van Huainan uitgevonden, vandaar het befaamde jaarlijkse Tofu Festival in Huainan. Het was een hele beleving in het stadion van Huainan. Jammer, dat we geen woord konden verstaan, wat er zoal gezegd en gezongen werd door de Chinese coryfeeën. Het is een meerdaags feest dat afgesloten wordt met een grandioos vuurwerk, dat

we uiteraard ook gezien hebben. Je kon wel zien, dat men in China enkele honderden jaren meer ervaring heeft met vuurwerk dan in Nederland. Het was een adembenemend schouwspel van schitterende vuurwerkcomposities, dat 35 minuten duurde. Op vrijdag 18 september werden we tijdens het werk, tot driekeer toe, opgeschrikt door aanhoudende sirenes.

Aanvankelijk dacht ik (Gerard) dat dit was ter ere van mijn verjaardag, maar dat kon heel China niet weten. Het bleek dat 18 september een “herdenkingsdag” is ter herinnering aan de inval van Japan in 1938.

Op zondag was de parade van de eerstejaars leerlingen, die hun militaire “dril oefeningen” er op hebben zitten. Keurig in het gelid marcheerde elk peloton, samen met hun “drill-sergeant”, aan enkele officials voorbij. Op het moment, dat ze ter hoogte van deze tafel waren, gingen ze over in paradepas en lieten ze luidkeels enkele gezamenlijke kreten horen. Zij hebben hun twee weken exercitie er nu op zitten als introductie op het ICVC. De volgende week zijn de tweedejaars aan de beurt, omdat zij deze training in het afgelopen jaar nog niet gehad hebben.

Tot slot, het weer in Huainan op 19 september: Een stralend zonnetje en 33 graden in de schaduw.

Gerard Antonis en Raymond Adriaans